

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 767-ҳадис

767 – وَعَنْ سَعِيدِ بْنِ الْحَارِثِ أَنَّهُ سَأَلَ جَابِرًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ الْوُضُوءِ مِمَّا مَسَّتِ النَّارُ، فَقَالَ:
لَا؛ قَدْ كُنَّا زَمَنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا نَحْدُ مِثْلَ ذَلِكَ الطَّعَامِ إِلَّا قَلِيلًا، فَإِذَا نَحْنُ وَجَدْنَاهُ لَمْ
يَكُنْ لَنَا مَنَادِيلٌ إِلَّا أَكْفْنَا وَسَوَاعِدْنَا وَأَقْدَامَنَا، ثُمَّ نُصَلِّي وَلَا نَتَوَضَّأُ. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [5457].

Саид ибн Ҳорис розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Бу киши Жобир ибн Абдуллоҳ розияллоху анҳудан олов теккан нарса туфайли таҳорат қилиш ҳақида сўради. Шунда у: «Йўқ. Набий соллаллоху алайҳи васалламнинг замонларида бундай таомни камдан-кам топар эдик. Топганимизда эса дастрўмолимиз фақат кафтимиз, билагимиз ва оёғимиз бўларди. Кейин намоз ўқир эдик, таҳорат қилмасдик», деди».

Имом Бухорий ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVAT MARVARIDLARI